

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 553

din 08.10.2014

Dosar nr.: 20/2014

Petiția nr.: 221/15.01.2014

Petent: Ș. D.

Reclamat: Direcția Publică Comunitară de Evidență a Persoanelor

Obiect: formularea unui recurs prin care se aduce atingere drepturilor condamnaților la închisoare cu suspendare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. Ș. D. cu domiciliul în județ Dâmbovița

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Direcția Publică Comunitară de Evidență a Persoanelor

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentului vizează modul în care a fost formulat un recurs de către partea reclamată prin care se aduce atingere drepturilor condamnaților la închisoare cu suspendare.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Petentul a fost citat pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 18.02.2014, prin adresa nr. 221/22.01.2014, Colegiul director ridicând din oficiu excepția de vădită necompetență a Consiliului. Petentul a fost prezent la audiere și a depus punctul de vedere prin adresa nr. 849/10.02.2014.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Petentul arată că recursul împotriva sentinței nr. 3300/18.11.2013 formulat de Direcția Publică Comunitară de Evidență a Persoanelor, aflată în subordinea Consiliului Județean Dâmbovița, conține la pagina 2, paragraful 3 și 4, acuze și alegații, contrare legii și drepturilor fundamentale ale persoanei, constituindu-se într-o formă de discriminare asupra condamnaților la închisoare cu suspendare, care trebuie excluși din societate, nu au dreptul la muncă și la viață, pe motiv că aduc atingere prestigiului unei instituții, iar condamnatul prezintă un pericol foarte mare și este predispus la comiterea de infracțiuni.

4.1.2. Această excludere din viața socială, din societate, din comunitate, interdicția de a lucra într-o instituție publică, deși nu au săvârșit nici o infracțiune dintre cele prevăzute de art. 54, lit. h) din Legea nr. 188/1999, privind statutul funcționarilor publici, conduce la un pericol iminent asupra familiei, a copiilor, a apropiaților. Astfel de poziții radicale și nesănătoase pentru reprezentanții unei instituții publice, petentul consideră că trebuie identificate și sancționate în conformitate cu O.G. nr. 137/2000, republicată.

4.1.3. Prin adresa nr. 849/10.02.2014 petentul comunică următoarele:

4.1.3.1. În speță nu sunt aplicabile prevederile art. 28 și art 29 din Ordinul nr. 144/11.04.2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD în ceea ce privește excepția de necompetență.

4.1.3.2. Motivele recursului nu au ca obiect fondul sentinței nr. 3300/18.11.2013, ci sunt exclusiv alegerii structurate cu intenția vădită de discriminare. Petentul consideră că manifestarea reclamatului reprezintă un comportament agresiv care, prin efectele pe care le generează, defavorizează nejustificat și supune unui tratament injust și degradant o persoană, conform art. 2 alin. 4 din O.G. 137/2000.

4.1.3.3. Afirmarea gravă, nefondată, atipică unor motive de recurs, ca prezența unui funcționar condamnat cu suspendarea condiționată a executării, pentru o faptă care nu e incriminată de art. 54, lit. h din Legea nr. 188/1999 și care se referă la regimul circulației rutiere, săvârșită în timpul liber, aduce atingere prestigiului instituției publice și ca atare aceasta va fi privită ca o instituție care protejează condamnații, reprezintă un comportament deviant, care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant și ofensiv.

4.1.3.4. Întrucât recursul se judecă în ședință publică, petentul consideră că stigmatizarea, marginalizarea și respingerea unei categorii de persoane pe diverse criterii discriminatorii și anticipări aluzive, privind predispoziția infracțională sunt suficiente și întemeiate motive și probe indubitabile pentru Colegiul director al CNCD să ia atitudine intransigentă față de aceste derapaje îngrijorătoare de la statutul de instituție aflată în slujba cetățeanului. În calitate de garant al interesului public, CNCD are datoria legală să oblige DPCEP Dâmbovița la înlocuirea paragrafelor din Cererea de recurs, care au vădit caracter discriminatoriu și să procedeze la tragerea la răspundere contravențională a autorului discriminării.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director reține că petentul face referire la modul în care a fost formulat un recurs de către partea reclamată prin care se aduce atingere drepturilor condamnaților la închisoare cu suspendare.

5.2.1. În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice".

5.2.2. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare și dezbătând excepția de vădită necompetență a CNCD, Colegiul Director reține că petentul face referire la modul în care a fost formulat un recurs de către partea reclamată prin care se aduce atingere drepturilor condamnaților la închisoare cu suspendare. Colegiul director apreciază că,

conform atribuțiilor stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, CNCD nu poate analiza statutările instanțelor judecătorești sau alte aspecte corelative actului de justiție, precum conținutul înscrisurilor depuse către instanțe, admitând excepția de vădită necompetență invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de vădită necompetență a CNCD
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

GHEORGHIU LUMINIȚA - membru

JURA CRISTIAN - membru

LAZĂR MARIA – membru

PANFILE ANAMARIA – membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - membru

Motivele de fapt și de drept redactate D.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.